

BETÆNKNING**afgivet af****Lovudvalget****vedrørende**

FM 2016/52: Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at tage kontakt til det danske justitsministerium med henblik på, at Grønlands Politi bliver pålagt at registrere responstiden ved hastende alarmopkald i lighed med, hvad man gør i de danske politikredse.

Afgivet til forslagens 2. behandling

Lovudvalget har under behandlingen bestået af:

Inatsisartutmedlem Anders Olsen, Siumut, formand

Inatsisartutmedlem Iddimanngiu Bianco, Inuit Ataqatigiit, næstformand

Inatsisartutmedlem Michael Rosing, Demokraterne

Inatsisartutmedlem Laura Tàunâjik, Siumut

Inatsisartutmedlem Múte B. Egede, Inuit Ataqatigiit

1. Om forslaget og dets baggrund

Forslagsstiller ønsker, at Grønlands Politi skal registrere responstiden ved hastende alarmopkald i lighed med, hvad man gør i de danske politikredse. Forslagsstiller peger i den forbindelse på, at det af væsentlig betydning for borgernes tryghed og for muligheden for f.eks. at afværge og begrænse personskade i forbindelse med voldsepisoder, at hindre at indbrudstyve slipper af sted med tyvekoster, og at pågribe gerningsmænd, at responstiden er så kort som muligt.

Forslagsstiller oplyser, at Rigspolitiet, for så vidt angår politikredse i Danmark, siden slutningen af 2006 har foretaget registrering af responstiden ved hastende alarmopkald; det vil sige den tid, der går, fra politiet modtager et alarmopkald, til politiet er fremme på gernings- eller skadesstedet. De gennemsnitlige responstider for hver politikreds er hvert år siden da

blevet offentliggjort. Samtlige politikredse har forbedret deres responstid siden de første målinger.

Erfaringerne fra de danske politikredse Danmark har således vist, at årlige opgørelser af responstiden kan bidrage til en nedbringelse heraf, idet opgørelserne medvirker til at fastholde fokus på, hvad der kan anses for en acceptabel responstid, og på hvordan den gennemsnitlige responstid kan nedbringes.

Endelig peger forslagsstiller på, at en opgørelse af responstiden også er af betydning for mulighederne for at vurdere, om det eksisterende beredskab er tilstrækkeligt, eller om der er behov for at tilføre yderligere ressourcer.

2. Førstebehandlingen og Naalakkersuisuts svarnotat

Der var under førstebehandlingen generel tilslutning til forslaget, også fra Naalakkersuisut.

3. Lovudvalgets overvejelser – supplerende oplysninger

Lovudvalget kan tilslutte sig det af forslagsstiller anførte vedrørende vigtigheden af en effektiv responstid. Som anført af forslagsstiller synes erfaringerne fra Danmark at vise, at registrering og offentliggørelse af responstider kan bidrage til at fastholde fokus herpå, med den virkning at den gennemsnitlige responstid nedbringes.

Lovudvalget har imidlertid på et møde med politimesteren d. 11. maj fået oplyst, at politiet i Danmark anvender et særligt system¹ til modtagelse og behandling af 112-alarmer.

Systemet bygger på, at politiets køretøjer er udstyret med GPS-sender, således at deres position til enhver tid kan følges fra alarmcentralen. Når der indgår et alarmopkald, sender operatøren på alarmcentralen alarmerne som en opgave til en eller flere af de politibiler, som befinder sig tættest på ulykkes-/gerningsstedet. Opgaven modtages på et GPS-navigationssystem i politibilen, og betjentene bliver navigeret til gerningsstedet. Systemet logger automatisk tiderne for, hvornår en patruljevogn sendes afsted på en opgave, samt hvornår den ankommer til ulykkes-/ gerningsstedet. Responstiden registreres dermed automatisk.

Der er kun udvalgte hastende opgaver, der indgår i dansk politis måling af responstider.

---

¹ InterVIEW

I Grønland har politistationer / vagtcentral og politikøretøjer ikke et sådant system. Det hænger sammen med, at systemet er indrettet til at håndtere udfordringerne i politikredse, som dækker flere byer, og hvor den enkelte politibil skal operere i flere byer. Sådanne udfordringer har vi ikke i Grønland, hvor byerne ikke er forbundet af vejnet, og hvor det enkelte politikøretøj derfor kun skal operere i én by.

Hvis politiet i Grønland pålægges at registrere responstider, vil det derfor skulle ske manuelt. Politimesteren pegede under mødet på, at en manuel registrering af responstid vil kunne tage tid og fokus fra den opgave, som politiet er kaldt ud til.

Samtidig var det politimesterens vurdering, at en opgørelse af responstider for Grønlands Politi ikke er en velegnet metode til i Grønland at skabe et overblik over politiets service overfor befolkningen.

Infrastrukturen nødvendiggør mange mindre politistationer i Grønland, idet der ingen veje er imellem byerne. I mange byer er der kun én patruljevogn, og udenfor Nuuk er der som udgangspunkt kun én polititjenestemand på vagt udenfor normal arbejdstid. Responstiden kan således den samme nat være alt fra meget få minutter til meget længere tid – alt afhængig af, om politiet i forvejen er optaget af en hastende opgave.

Hertil kommer, at politiets udrykninger i Grønland også sker med politikutter og helikopter, og at responstiden her er stærkt afhængig af blandt andet afstand og vejrforhold. Hvis en registrering af politiets responstid skal omfatte sådanne udrykningsopgaver, hvor transporttiden i værste fald kan strække sig over flere dage, vil den gennemsnitlige responstid kunne påvirkes væsentligt af forhold, som ligger helt uden for politiets indflydelse. Værdien af registreringen bliver derved begrænset.

Hvis Inatsisartut ønsker at fremme borgernes mulighed for hurtigt at kunne tilkalde politiet kunne andre tiltag imidlertid overvejes. Politimesteren pegede således på, at der i Grønland ikke er etableret et fælles alarmnummer. Alene den omstændighed, at borgerne først skal ”finde frem til politiets telefonnummer”, inden de kan alarmere politiet, giver forsinkelser. Dette er af bl.a. Grønlands Politi via Beredskabskommissionen bragt op overfor Selvstyret, der har forankret arbejdet med at etablere et fælles alarmnummer i Sundhedsdepartementet. Det er dog politimesterens indtryk, at dette arbejde indtil videre ikke har været prioriteret højt af departementet. Etableringen af et fælles alarmnummer vil i politiets perspektiv være første skridt hen i retning af at måle effektiviteten og kvaliteten af den ydelse, borgeren modtager ved tilkaldelse af ikke blot politi, men også brandvæsen og ambulancer.

Det bør i den forbindelse ikke overses, at hensynet til at sikre en effektiv responstid ikke kun gør sig gældende i forhold til politiet, men lige så vel i forhold til det kommunale brandvæsen og Selvstyrets sundhedsvæsen.

4. Lovudvalgets indstilling

Lovudvalget tilslutter sig intentionerne bag forslaget, men finder på baggrund af informationerne fra politimesteren ikke, at forudsætningerne for gennemførelse af forslaget er til stede.

Et enigt udvalg indstiller derfor forslaget til forkastelse.

Udvalget har imidlertid noteret sig, at forslagsstiller i begrundelsen for sit forslag angiver, at borgere til tider oplever responstider på 30 til 60 minutter, og at dette – forståeligt – medfører frustration.

Udvalget antager, at dette hænger sammen med de forhold, som også politimesteren har oplyst: At der udenfor Nuuk som udgangspunkt kun er én polititjenestemand på vagt udenfor normal arbejdstid, og at der i mange byer kun er én patruljevogn. Uden for Nuuk vil politiet i aften og nattetimerne derfor ofte kun kunne reagere på ét alarmopkald ad gangen. Hvis flere alarmopkald indløber omtrent samtidig, vil borgere, som har tilkaldt politiet, kunne opleve at måtte vente. Denne ventetid kan naturligvis ikke bebrejdes den vagthavende betjent, som har en eller flere andre hastende opgaver, som må prioriteres. Spørgsmålet er imidlertid, om responstiderne i sådanne tilfælde ofte (eller jævnlige) er længere, end hvad man måtte vurdere er acceptabelt, henset til f.eks. muligheden for at afværge og begrænse personskade i forbindelse med voldsepisoder. Og spørgsmålet er, hvad der i givet fald kan gøres for at nedbringe responstiden. Vil det f.eks. være muligt at sætte 2 betjente på vagt de 4-8 aftener / nætter om måneden, hvor antallet af alarmopkald erfaringsmæssigt er størst? Eller praktiseres dette i forvejen? Og er der behov for at øge antallet af polititjenestebiler, således at der i alle landets byer findes minimum 2?

Udvalget **opfordrer** Naalakkersuisut til at indlede en dialog med rigsmyndighederne herom.

Anders Olsen
Formand
Siumut

Laura Tàunâjik
Siumut

Michael Rosing
Demokraterne

Múte B. Egede
Inuit Ataqatigiit

Iddimangiiu Bianco
Inuit Ataqatigiit